

Çok Yaşadık Çocuğum Çok

— sürgünadam · 04 Eylül 2021

Çok yaşadık biz çocuğum, çok...

Ne darbelerde kelepçeler vuruldu ellerimize,

Sevinci yaşattık, acıyla kavru lan yüreğimize,

Lütfun da hoş, kahrın da hoş dedik,

Küsmedik kaderimize.

Ne çok mutlu olduk, şükrettik,

Soframızdaki ayrına bulgura,

Bulamayanlarla bölüştük heybemizdeki,

Kuru ekmeği, soğanı ve dostluğu,

Yamalı pantolonla, delik kazakla,

Ne çok kışları bahara ekledik ceketsiz.

Yine de çalmadık, hakkımız olmayanı almadık,

Şerefimizle, şükürümüzle insan gibi yaşadık.

Eski elbiseler içinde, yepyeni umutlarla,

Düğünlere gittik, nice bayramlar kutladık,

Sobasız odalarda uyuyabilmek için,

Kardeş kardeşe sarılıp yattık,

Bilgisayarımız, tabletimiz, telefonumuz yoktu, okula giderken,

Okuldan dönünce dershaneye gitmedik,
Hayvanları alıp merada çobanlık yaptık
Akşamları da isli bir gazlambasıyla,
Yer sofralarında, komşu çocuklarla ders çalıştık,
Yine de bunalıp depresyona girmeye zaman bulamadık.
Rehber öğretmenlerimiz hiç olmadı derdimizi anlatacak,
Psikologları hiç duymadık, görmedik, tanımadık.
Hüzün çökmüşse yüreğimize, arkadaşımızla paylaştık.
Sevdiğimiz kızlara "benimle çıkar mısın" diyemedik, utandık,
Saman kâğıtlarına ucu yanık mektuplar yazıp,
Kimseler görmeden çantalarına attık,
Bir gülüşe, bir mendile, sevda türküleri söyledik yıllarca,
Çok candık, çok kandık, çok yandık...
Yine de isyan etmedik, hep delikanlı,
Hep insan, hep adam kaldık.
Hep birlikte eğlendik, hep birlikte güldük,
Acılarımızı da, hüznümüzü de dostlarla bölüştük,
Uzun yaşamak, çok da güzel değil be çocuğum.
Asıl güzel olan, âfiyette ve âsûde yaşamaktı bizim için.

Biz, atamızdan, böyle gördük, böyle öğrendik,

Ve hep böyle yaşadık çocuğum, böyle yaşadık.

03/09/2021 DÜZCE/CUMAYERİ

#aslanyılmaz#sürgünadam#